

den og de øvrige communale Forbindelser, som bestaae imellem Beboerne, saa vil naturligviis ikke heller den Regel, som gjaldt med Hensyn til Udskillelsen af Bøndergods fra private Jurisdictioner, kunne blive bestaaende. Der vilde nemlig med Hensyn til de Birker, om hvilke det er at forudsætte, at de vilde blive bibeholdt som særegne Jurisdictioner, opstaae den store Ulempe, at, naar noget Bøndergods bortsalges fra den vedkommende Landeieendomsbesiddelse, det være sig Lehn eller Sædegaard, saa vil det udgaae af den Forbindelse, hvori det hidtil har staaet i den private Birkejurisdiction, for at gaae over til Herredsjurisdictionen, og, naar da i sin Tid Birkets Dretsholdelse som kongelig Birk var blevet bestemt, saa maatte det dog nødvendigviis gaae tilbage til den Jurisdiction, hvori det tidligere havde været, og derved vilde naturligviis fremkomme en stor Forvikling. Det er dette Forhold, som har foranlediget Justitsministeriet til at tage under Overveelse, om der ikke var en Nødvendighed tilstede for at søge dette Forhold rettet ad Lovgivningens Vej, som er den eneste Vej, ad hvilken det kunde skee, da hiin Regel om Bøndergodsens Udgang af de private Birker er lovhjemlet ved Frdn. af 17de Marts 1826, og de Forhandlinger, som i denne Anledning have været anstillede, have medført den Overbeviisning, at det vilde være rettest, at den Regel, som i nysnavnte Forordning er udtalt, overhovedet ophæves paa den Maade, at det Bøndergods, der nu hører til private Birker, vedbliver at henhøre til disse, naar det bortsalges fra det Grevskab eller Baroni eller fra den Sædegaard, der har været beaaudet med Birkeret, og hvortil det hidtil har hørt. Det er Udkastet til en saadan Lov, som jeg herved har den Ære at forelægge det ærede Thing.

Formanden: Udkastet til Loven er omdeelt paa de Herrers Bladser. Det vil i et senere Møde blive at afgjøre, hvorledes denne Sag vil være at fremme.

Den næste Sag paa Dagsordenen er Sagen angaaende Lønnede Statsrevisorer. Det vil erindres, at denne Sag kun er Gjenstand for 2 Behandlinger. Det er til første Behandling, den nu foretages. Den

ærede Ordfører har Ordet, hvis han ønsker det.

Den af Udvalget (Borgen, Dahl, G. P. Hansen, Treschow og Westely) afgivne Betænkning findes i Anhang B til Rigsdagsstænden under Nr. XXXVI.

Ordføreren (G. P. Hansen): Det vil være i det høitærede Things Grundring, at, da der blev nedsat et Udvalg til at forberede Valget af Statsrevisorer, blev det tillige overdraget det, at conferere med det Udvalg, som var blevet nedsat af Folkethinget til at tage dette Spørgsmaal under Overveelse. Efterat Udvalget selv paa det Nøieste havde prøvet Sagen, satte det sig i Forbindelse med det andet Udvalg fra Folkethinget, og af de Conferenser, som derved fandt Sted, er Resultatet nu fremsat i den Betænkning, som foreligger det ærede Thing, hvilken Betænkning er ligegyldende med den, som har været fremlagt i Folkethinget. Det vil deraf erfares, at Udvalget er kommet til det Resultat, at tilraade det ærede Thing, at tage nogle Beslutninger med Hensyn til dette Valg. Denne Sag skjelner sig nemlig fra andre Sager, som behandles her i Thinget; derved, at her ikke skal vedtages nogen Lov for Statsrevisorerens Birkeshjælp, men det, som først og fornemmelig skal foretages, er Valget af disse Revisorer. I denne Henseende har Udvalget formeent, at dette Valg burde være aldeles frit, saaledes at Thinget kunde vælge enten imellem sine egne Medlemmer eller udenfor sammes Midte; men derimod har man dog troet, at der, for at det kunde give Anledning til den fornødne Overveelse og til at tage ethvert Hensyn ved dette vistnok meget vigtige Valg, maatte fastsættes nogen Tid, i hvilken man kunde henvende Opmærksomheden paa de Mænd, som dertil maatte qualificere sig, og det er Anledningen til, at Udvalget har foreslaaet, at Thinget vilde beslutte, at der skulde bestemmes en Tid af 3 Uger, efterat Formanden havde bestemt Valget til at foretages, forinden man freed dertil. Det har ogsaa været under den næsteste Overveelse i Udvalget, om der maatte være Anledning til at udsærdige nogen Instrux for disse Statsrevisorer; men man maatte snart komme til den Erkjendelse, at dette Ar-